

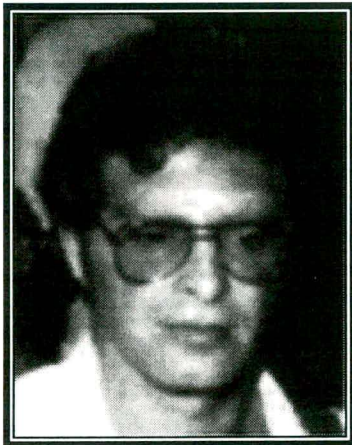

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי משה שמוחה ז"ל

בן מרים ושלמה

נולד בירושלים

בתאריך י' באדר תש"ט, 11/3/1949

התגורר בירושלים

התגייס בשנת 1973

שרת בחיל הרפואה

נפל כתוצאה מפעילות חבלנית עויינת בלבנון

בתאריך כ"ח בחשוון תשמ"ד, 4/11/1983

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 11 קבר: 4

הותיר אחריו אישה, בן, בת, הורים,

שלוש אחיות ואח

בן 34 בנפלו

קורות חיים

בן מרים ושלמה, נולד ביום י' באדר תש"ט (11.3.1949) בירושלים. בגיל רך לקה משה בשיתוק ילדים, וניצל בנס ממחלתו. את מסלול לימודיו הוא התחיל בבית-הספר היסודי "מעלה". המשיך ללמוד בבית-הספר המקצועי "אורט" במגמה מכנית והשלים כיתה י'. משה היה חבר בתנועת "הצופים". הוא אהב לנגן על כלים שונים, והצטרף כמתופף לתזמורת הנוער של עיריית ירושלים. משה למד גילוף בעץ, ועשה עבודות יפות בעץ. מטבעו הוא היה טוב-לב, אהב לעזור לזולת. משה היה פעיל במשמר האזרחי, שבשכונת מגוריו רמות בירושלים. כשהגיע מועד גיוסו לצה"ל, הוא נפסל לשירות. משה התחיל לעבוד כקצב באטלז של אביו ולאחר זמן התקבל לעבודה במפעל בשר. הוא התקדם יפה בעבודתו, ונתמנה מנהל מחלקה במפעל.

משה לא השלים עם פסילתו לשירות בצה"ל. לאחר נישואיו ולאחר שנולד בנו, הוא פנה ללשכת הגיוס וביקש להיבדק מחדש בדיקה רפואית. ואכן, הוא נמצא כשיר לשירות, ונקבע לו פרופיל 97.

בשנת 1973 חויל משה, במסגרת שירת מילואים. הוא עבר קורס חובשים קרביים, עלה לדרגת רב"ט וסופח ליחידת מיעוטים. ביחידה זו הוא שירת כעשר שנים במילואים, הוא יצא עם היחידה לתפקידי אבטחה ושמירה לאורך הגבולות וברחבי המדינה, עזר לחבריו ביחידה וטיפל בהם בעת הצורך.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל, נקרא משה פעמים מספר לשירות מילואים. חודשים רצופים הוא מילא את חובתו בקווי החזית. לפי בקשתו, הוא הועבר ליחידת משמר הגבול, ששירתה בלבנון.

ביום כ"ח בחשוון תשמ"ד (4.11.1983) החדירה חוליית מחבלים מכונית תופת לבניין הממשל הצבאי בצור, ופוצצה אותו. בין הנפגעים היה משה. בן 34 שנים הוא היה בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי על הר הרצל בירושלים.

משה השאיר אחריו רעיה - רחל, בן - שאול, בת - פנינה, הורים, שלוש אחיות ואח.

שר הביטחון משה ארנס כתב עליו למשפחתו: "משה ז"ל היה חייל מצוין וחבר למופת. כל מי שהכירו אהבו".

מפקד יחידתו כתב עליו: "משה שירת ביחידתנו. במשך תקופת שירותו התגלה כחבר ורע נאמן, והיה אהוב על חבריו. הוא הצטיין בשירותו ביחידה, ושימש דוגמה ומופת בנכונותו לסייע לחבריו. הוא מילא בנאמנות את כל המשימות שהוטלו עליו".

משה שמוחה

משה נולד ב-1949. את שנות ילדותו עשה בלימודים ובעבודה בעיר הולדתו, ירושלים של ראשית המדינה, שזה עתה זכתה לעצמאות.

במשך שירותו הצבאי עבר קורס חובשים קרביים, ואותו סיים בהצלחה. הוא סופח ליחידת המיעוטים של צה"ל. עשר שנים היה חובש ביחידה לוחמת זו. עשר שנים של נאמנות ומסירות רבה. בתקופות המילואים יצא עם היחידה לתפקידי אבטוח ושמירה לאורך הגבולות וברחבי המדינה. עזר בכל עת וסייע בטיפול נאות ומסור לחבריו לנשק. עם פרוץ מלחמת "שלוש הגלילות" ביוני 1982 גויס לשירות פעיל ויצא עם יחידתו לחזית באזור צור. שלושה חודשים רצופים שהה בלבנון. לאחר חופשה בת שבועיים שב לצור ושהה בה עד ערב חגי תשרי, בשנת תשמ"ג.

הניתוק מלבנון היה זמני וקצר. לא עברו חודשים רבים, ושוב גויס ושוב לצור. בינתיים צורף משה, לפי בקשתו, למשמר הגבול. כך, חשב, יוכל לתרום יותר לצה"ל. גם עם יחידה זו עשה בלבנון במסגרת שירות מילואים פעיל.

בחדש נובמבר 1983 קיבל צו מילואים נוסף. הפעם רק ל-37 יום ביחידה חדשה — בשירות הביטחון הכללי של צה"ל. משה יצא לצבא.

פעמיים חזר הביתה לחופשה בת 48 שעות. בפעם השניה הביא את הציוד הביתה. "אין לי צורך בזה", אמר, "בעוד ימים מספר משתחררים". היה זה בצהריים א' של השבוע, כשהגיע לביתו בירושלים לחופשה קצרה.

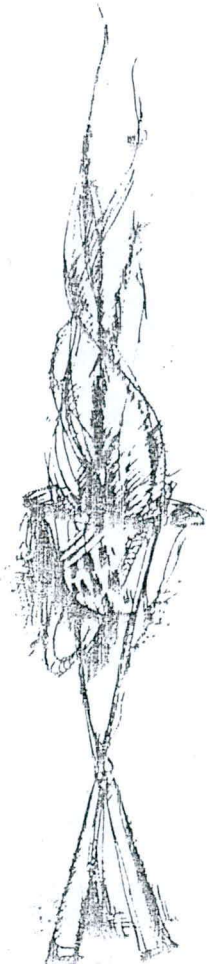
ביום ג' בבוקר נסע ליחידה בדיעה ברורה: בעוד שמונה ימים, רק שמונה ימים משתחררים ובאים הביתה.

בבוקר יום שישי של אותו שבוע הודיע דובר צה"ל על פיצוץ בלבנון. מכונית תופת פרצה לבניין המפקדה של צה"ל בצור והתפוצצה בשעת בוקר מוקדמת של אותו יום.

הבנין קרס תחתיו. שלושים ותשעה חיילי צה"ל נפלו. ביניהם משה שמוחה — החובש הקרבי של היחידה. הי"ד.

השאיר אחריו אשה — רחל לבית שבתאי, ושני ילדים — שאול ופנינה.

רחל שמוחה

לזכרם

המחלקה לחינוך ולתרבות בגולה החליטה לקיים מדי שנה תחרות חיבורים של נוער יהודי בעולם לזכר הנופלים במערכות ישראל – בני משפחה של עובדי המחלקה.

ראובן גבריאל
יובל הרצל
זוהר ליפשיץ
משה שמוחה

ובאים להשתתף בתחרות בני נוער בגילאי 12-18 ממסגרות חינוך מורמאלי ובלתי מורמאלי על המשתתפים לכתוב חיבור (פרוזה) – בדיוק של כ-1000 מילים או שורה בעברית, באנגלית, בספרדית או בצרפתית על אחד הנושאים הבאים:

- הקשר ההיסטורי והרגשי בין העם היהודי למולדתו
- קוממיות ישראל בעבר ובהווה
- גבורה וגיבורים בישראל
- שלום הגליל ושלוש הארץ

החיבורים יוגשו בכתב יד ברור וקריא וברווז כמול רצונו במכונת כתיבה. חבר השופטים, שיורכב מאנשי ציבור, אנשי ספרות ונציגי המחלקה, יבחר את הוויכוח בתחרות.

שלושת החיבורים המצטיינים יזכו את כותביהם בפרסים לזכר הנופלים – הזמנה לביקור וסיור בישראל לעשרה ימים כאורחי המחלקה. כמו כן, יוענק לכל משתתף ספר כשי סמלי.

כתבי היד יישלחו ישירות למחלקה לחינוך ולתרבות בגולה, ת.ד. 92, ירושלים (לידי בני יהדות קיסריה או לנציגי המחלקה מארצות השונות).

המועד האחרון לחיבורים הוא 1 באפריל 85. יידועות אישיות יגיעו 4 מאי 1985, והתוצאות תוכרזנה תחתמונת בירושלים בהשתתפות

In Memoriam

El Departamento de Educación y cultura para la Diáspora ha decidido celebrar anualmente un Concurso de Literario de composiciones, para juventud judía de todo el mundo, en memoria de los caídos en las Guerras de Israel, familiares del personal del Departamento:

Reuven Gvriahu
Yuval Haré
Zohar Lipshitz
Moshe Samoja

Tienen derecho a participar en el Concurso jóvenes de 12 a 18 años de edad alumnos en marcos educativos formales y no formales. Los participantes deberán redactar una composición (en prosa: alrededor de 1.000 palabras, o en verso) en hebreo, inglés, castellano o francés, sobre alguno de los siguientes temas:

- El nexo histórico y emocional entre el Pueblo Judío y su Patria.
- La Independencia de Israel en el pasado y en el presente.
- Heroísmo y héroes de Israel.
- La paz en la Galilea y la Paz en Israel.

Las composiciones deberán ser presentadas en letra clara y legible, y a doble espacio (preferiblemente escritas a máquina).

El jurado, compuesto por personalidades conocidas, escritores y representantes del Departamento, elegirá a los agraciados en el concurso.

Las tres composiciones sobresalientes resultarán agraciadas con premios en memoria de los caídos: una invitación a visitar y conocer Israel durante diez días por cuenta del Departamento. Asimismo se otorgará a todos los participantes un libro, como simbólico presente.

Las composiciones deberán ser enviadas directamente al Departamento de Educación y Cultura en la Diáspora, P.O.B. 92, Jerusalén (a nombre de la señora Jehudit Keisari) o a los representantes del Departamento en los diversos países.

El último día para la recepción de composiciones es el 1 de abril de 1985. Las notificaciones personales a los agraciados serán entregadas en un acto de mayo de 1985, y los resultados serán anunciados en un acto celebrará a fines del mes de junio de 1985 en Kiryat Hat' Jerusalem con la participación de los premiados.

Visperas de Rosh Hashanah, 5745.

ORGANIZACIÓN SIONISTA MUNDI
DEPARTAMENTO DE EDUCACIÓN Y CULTURA

In Memoriam

The Department of Education and Culture in the Diaspora has decided to hold an Annual Essay Competition for Jewish Youth the world over in memory of those who fell in the defence of Israel and were members of families employed by the Department:

REUVEN GEVARYAHU
YUVAL HAREL
ZOHAR LIFSHITZ
MOSHE SAMOCHA

The competition is open to youth between the ages of 12-18. Participants must submit an essay of approximately 1000 words or a poem on one of the following subjects, written in Hebrew, English, Spanish or French:

- The historical and emotional bond between the Jewish People and their Homeland.
- Israel's sovereignty – past and present.
- Heroism and heroes of Israel.
- Peace for the Galilee and peace in the Land.

Entries must be clearly legible, (preferably typed) in double spacing. A panel of judges consisting of public and literary figures as well as representatives of the Department will select the winners.

The winners of the three outstanding entries will be awarded prizes commemorating the fallen – a visit to Israel for a period of ten days as the guests of the Department. In addition every participant will receive a token gift of a book.

All entries to be addressed either to the Department of Education and Culture in the Diaspora, W.Z.O. (to the attention of Mrs. Yehudit Keisari), P.O. Box 92 Jerusalem, Israel, or to representatives of the Department in the various countries.

Closing date for receipt of entries is April 1st 1985. The winners will be notified personally during May 1985 and results will be publicly announced at a special ceremony in June 1985 at Kiryat Hatefutzo, Jerusalem, in the presence of the prize winners.

Erev Rosh Hashana 5745

THE WORLD ZIONIST ORGANISATION
DEPARTMENT OF EDUCATION AND CULTURE IN THE DIASPORA

דברים בפתיחת הטקס לזכר הנופלים — בני משפחות עובדי המחלקה

נשיאות נכבדה,
עמיתי למחלקה,
אורחות ואורחים נכבדים,

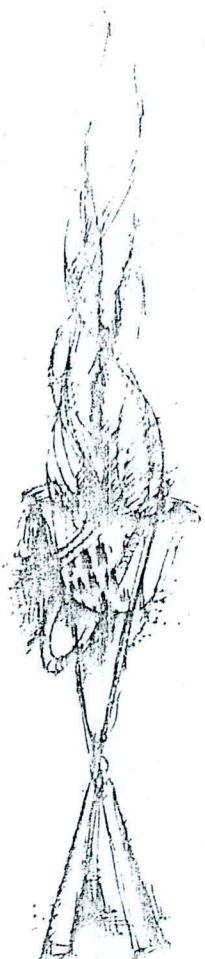
בטקס זה נעניק פרסים למצטיינים בתחרות החיבורים שנערכה מטעם מחלקתנו בקרב תלמידי בתי הספר היהודים בגולה, לכל תפוצותיהם.

נושאי התחרות — "גבורה וגבורים בישראל" ו"הקשר בין העם היהודי למולדתו" לא נבחרו במקרה ולא רק כדי לאמץ את הקשר שבין הנוער היהודי בתפוצות לבין מדינת ישראל וצבא הגנה לישראל, אלא גם כדי להנציח את זכרם של ארבעה בנים יקרים, בני משפחות עובדי מחלקתנו שנפלו במערכות ישראל:

ראובן גבריהו ♦ יובל הראל ♦ זוהר ליפשיץ ♦ משה שמוחה

החיבורים ומעשי הגבורה של הנופלים מצטרפים למסכת אחת של מסירות נפש ואומץ לב המאפיינים את עמנו לדורותיו. רק בזכות מעשים של גבורה עילאית הצלחנו לשמור על קיומה של מדינת ישראל; רק בזכותם של אלפי הנופלים במערכות ישראל, שבמותם ציוו לנו את החיים, יכולים אנו לחיות היום בארצנו הריבונית והחופשית. רוח הגבורה והאומץ המפעמת בקרב בנינו היא הערובה הבטוחה לנצחונם הסופי של בני העם היהודי שקורבנם היקר לא היה לשוא.

דובי ברגמן
מנכ"ל המחלקה

הסערה והתפילה

האובדן ממלא בסערה את כל חדרי הלב,
השנים חולפות ועמן מתעצם וגובר הכאב
הסערה פועלת מבחוץ ומבפנים,
היא כמעט מטשטשת את פעולת החושים.

היא משנה סדרי בראשית,
עד כי קשה לחזור לשגרה שנית.
העדיפויות במעשי יום-יום
אף הן לא בתמול שלשום
וכוח אחר משתלט ותופס מקום.

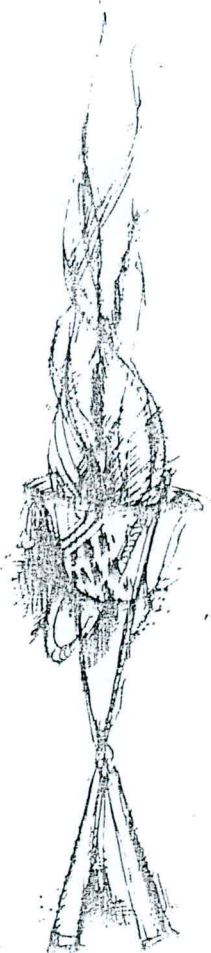
יום-יום אתה קם
ועמך מועקה כבדה;
כדי להתעצם
אתה מבקש את מקור האמונה.
רק זו יש בה כדי להשיב שווי משקלך,
אך היא טמונה בפעלו
של מי שהלך ללא שוב ולא יהיה עוד עמך.

עם זכרו אתה חי ונושם,
עם צילו אתה נע וחולם,
עם דמותו אתה מנחם,
ובדמיוןך הכל ממשי, הכל מתגשם.
אך הסערה שבלב מטשטשת כל הבחנה
והיא הופכת אותך למין מקשה,
הכאב, הכעס והאמונה נבלעים זה בזה
עד שהכח להמשיך הולך ונדלה.

בסערת הרוחות, ההולכת וגוברת,
אתה נזקק לפתע לתפילה,
אך קצרה הרוח לבטאה בלשון מדוברת.
תפילה הנשאט בכחות אדירים,
תפילה המפלחת את כל הרקיעים
עד הגיעה למרומים.

ואתה צור ישראל וגואלו,
אדון כל העולמים,
היודע לב אנוש ללא דבורים,
אתה שנתת לעולם תורת חיים,
האם לא תקשיב לקולות הדמומים?

האמונה ב"נצח ישראל" היא מנת חלקם של כל הדורות,
עיניך הרואות את השורות הצועדות,
הלב שותת דם ואיש לא נעצר,
דור אחר דור ממשיך לצעוד אל המחר,
ברכנו זו הפעם אלוהי כל הנפשות
בזכות אלו הנשמות הטהורות,
ברכנו עתה מהר הברכה!
ויהי כבימי שפוט השופטים והמלכים —
בכתוב — ותשקוט הארץ ארבעים שנה.

דבורה ליפשיץ